

Titel: Mirzahs Syn i Skiæbnens Tempel [oversat af tysk Das Gesicht des Mirzah]

Citation: "Mirzahs Syn i Skiæbnens Tempel [oversat af tysk Das Gesicht des Mirzah]", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15*, [Morten Hallager], 1770, s. 10. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-1_015-shoot-w1_015_001b_p10_bZONE1430315.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Naturen og en simpel Majestæt gjorde dette Tempel mere prægtig end Kunstens Behændighed. Hele Bygningen hvilede paa en Rad Støtter af hvidt Marmor.. Et Altar af Allabast stod i Enden af samme. I Stæden for Guddommens Billede, steg der en Skye af Røg i Høyden fra Alteret , og opfyldte Tempelet med en Duft af det vellugtendeste Røgelse. Paa den høyre Side af Alteret hang der en sort Marmortavle, og tvers over for den et Speyl af det klareste Chrystal. Da Albunoh Sahareddin førte mig hen til Alteret, talte han endnu disse faa Ord: » Lær her Mirzah, at Forsynet aldrig gjør Mennesker ulykkelige, uden for at see dem lykkelige,,, og derpaa forsvandt han for mine Øyne. Uagtet, at jeg befandt mig alene paa et saa ærværdigt Stæd, saa følte dog mit Hierte en vis ubegribelig Frimodighed. Fuld af en brændende Iver kastede jeg mig ned paa Trinnene af Alreret, og anraabte Guddommen om dets Beskyttelse. Neppe havde jeg fuldendet min Bøn, førend en majestætisk Stemme raabte til mig: Staae op, Mirzah ! see og læs!